

- Noot 19 – Gedichten bij de thema's

Dit is een 'aangroei-document'. Het kan worden aangevuld met verhalen en gedichten uit alle windstreken. Inzendingen kunt u mailen naar w.werner@bsl.nl.

Hoofdthema: **Familie en vrienden**

Subthema: 1. Ouders en grootouders

Bopoh lan Ibu

Bapa lan Ibu
Nyuwun sèwu aku
Marang lelakon uripku
Keprijé manèh
Wis pancèn nyatané
'ra bisa nyanding bapa ibu

Kapan ya suk kapan panyuwunku iki
Kanggo kang sejati kapan
Mbales bapa – lan ibuku
Nyata pancèn angel lelakoning urip
Urip ana alam dunya
'ja nganti gela pengarepku

Sida tak suwun
Rina kelawan bengi
'ja sampèh ana selawasing urip

Supayu bisa mbales bapa-ibuku
Kanggo tentreming atiku

Refr.: kapan ya suk kapan, ... lsp (enz.)

*Javaans uit: Fost'en Singi
Met dank aan S.S. Nojoredjo*

Vertaling:

Vader en moeder

Duizendmaal bedankt voor
mijn levensweg

Hoe dan ook
is het inderdaad waar
dat ik niet meer aan de zijde van
vader en moeder sta

Wanneer, ja, wanneer
wordt mijn dank bewaarheid
wanneer kan ik mijn ouders vergoeden

*Met oudere migranten in gesprek over hun levensverhaal –
Mijn leven in kleur*

Het is inderdaad waar dat de levensweg moeilijk is
Het leven op deze wereld
laat mijn wil zich niet bedrogen voelen
Laat mij jullie danken
dag en nacht

Laat er geen einde komen van het leven
zodat ik mijn ouders alles kan teruggeven
voor mijn innige gemoedsrust

Hoofdthema: **Familie en vrienden**

Subthema: 3. Verliefd, verloofd, getrouwd

Als ik wist

Als ik wist
De paden, waarlangs je liep
Ik zou anjisa's spreiden*
In vele kleuren
Zodat geen korrel zand
Je voeten zou besmeuren
Ik zou de mooiste bloemen
Laten geuren
Ik zou de zon laten schijnen
Zo zacht
Om je glimlach te omlijsten
Ik zou een bries bevelen
Je gang te wiegen
En de natuur vasthouden
Op vandaag...

R. Dobru (1935-1983)

* Anjisa: Creoolse hoofddoek

Hoofdthema: **Familie en vrienden**

Subthema: 5. Jongens, meisjes, mannen en vrouwen

Creoolse vrouwen

Als statige schepen zijn zij
deinend en gewimpeld
in vol ornaat
ritselende sitzen rokken
goudgalon gelijnd
uitwijdend
van boord tot waterlijn
anjisa, anjisa
motjosteek
let them talk
matrozensteek
als statige schepen zijn zij
wiegend, klievend, klimmend
op de maat van hun eigen drummer.
Een roodgerokt robuust vlaggeschip
voert het eskader aan
breed uitgemeten
sierlijkheid van sierlijkheden
sigaar in de hand
glijdt zij terzijde
bereidt zij de anderen
op weg naar hun haven
een ereboog, een baken
galant en gretig
als een jonge zeeofficier
en altijd, altijd
dansend, deinend, vloeiend
op de maat van haar eigen drummer.

Gloria Wekker (1950)

Hoofdthema: **Wonen en werken**

Subthema: 3. Geboorteland

Wan bon

Wan bon
someni wiwiri
wan bon.

Wan liba
someni krika
ala e go na wan se

Wan ede
someni prakseri
prakseri pe wan bun mu de.

Wan Gado
someni fasi fu anbegi
ma wan Papa.

Wan Sranan
someni wiwiri
someni skin
someni tongo
wan pipel.

Vertaling:

Eén boom
zoveel bladeren
één boom.

Eén rivier
zoveel kreken
alle op weg naar één zee

Eén hoofd
zoveel gedachten
gedachten om één soort heil.

Eén God
verscheiden te aanbidden
maar één enkele Vader

Eén Suriname
zoveel soorten haar
zoveel huidskleuren
zoveel talen
één volk.

R. Dobru (1935-1983) Vertaling: Edgar Cairo

*Met oudere migranten in gesprek over hun levensverhaal –
Mijn leven in kleur*

Hoofdthema: **Wonen en werken**

Subthema: 3. Geboorteland

Totness

hier ben ik geboren
tussen de erebogen
van de kokospalmen
uit de schoot
van een negerin

hier klonken
de eerste vreugde-
kreten van mijn vader
en de vroedvrouw
terwijl mijn huilen
moeders hijgen
eenzaam begeleidde

hier wil ik sterven
met erebogen
van kokospalmen
dit is mijn land
mijn eigen land
niemand die me dit ontnemen kan

Jozef Slagveer (1940-1982)

*Met oudere migranten in gesprek over hun levensverhaal –
Mijn leven in kleur*

Hoofdthema: **Naar Nederland**

Subthema: 1. Afscheid van het geboorteland

Afscheid van afscheid

Vanaf nu
weiger ik afscheid
te nemen,

weiger ik
te kiezen
voor hier of daar,

weiger ik
te kiezen
voor heden of verleden,

weiger ik
te kiezen
tussen leven en dood.

Alleen van
afscheid nemen,
neem ik afscheid.

Walter Palm (1951), dichter van Curaçao

Hoofdthema: **Naar Nederland**

Subthema: 1. Afscheid van het geboorteland

transmigreer me
met m'n huisje
met m'n grondje
de natuur

transmigreer me
met m'n zeden
met m'n riten
de rivier

transmigreer me
met m'n goden
met m'n noden
mijn cultuur

transmigreer me
naar de avond
dumumdu yo*
m'n plezier

transmigreer me
elke ochtend
un wiki yo*
en ik ben hier

* dumumdu yo (Saramakaans): *doe je me*

* un wiki yo: *worden jullie wakker*

Mechtelly (1935)

Hoofdthema: **Naar Nederland**

Subthema: 4. Nederland en de Nederlanders

Een Surinamer die van Holland komt

(fragment)

Ik ken een Surinamer die naar Holland was gegaan
Hij bleef er één, twee jaartjes en toen kwam hij hier weer aan
Maar hij was zo verhollandst, bluffend en zo'n rare klant
Een ieder en ook alles was hem vreemd in eigen land.

Bij aankomst zijn z'n goed'ren op een ezelkar gezet
Hij keek toen medelijdend, en hij lachte van de pret
Het vrachtvervoer in Holland doen wij steeds per autocar
En jullie hier met geiten, sjonge sjonge dat is bar.

Hij kreeg eens een papaya, 't was zo'n grote lekk're vrucht
Hij zette grote ogen en zei eind'lijk met een zucht
Nou, die is pas een grote, 't weegt bepaald een pond of tien
'k Heb in Amsterdam zo'n reuze peper nooit gezien.

Bakoven noemde hij vijgen, en bananen is pisang
Muskieten vieze muggen, en ze maken hem zo bang
Een meid is bij hem een deerne en een jongen doorgaans een knaap
'k Vind hem een echt vervelende Hollands-Surinaamse aap.

'k Kende die gekleurde Hollander als jong'ling op Combé
Hij zocht in grandmandyari dagelijks naar wat mope
Nu zegt hij: 'k Kan niet aarden hier, dit land valt mij niet mee
Mijn hart en ziel verlangen naar mijn Zandvoort aan de zee

J.C. Kruisland (1875-1937)

Hoofdthema: **Naar Nederland**

Subthema: 7. Heimwee, remigratie en thuis

Ergens wonen

Nergens meer thuis te zijn
niet in het uur, niet in het land,
geborgens was in nimmer,
maar thuis zijn ergens
bleef een gegeven mogelijkheid.
Waar zal ik wonen?
Nog is het ouderhuis een
pleisterplaats,
van ver weet ik altijd de warme
ramen
blinkend in de nacht
en elke heldere wind,
fluistert even van het bestaan,
maar de wereld werd mij
aangewezen
en ik kon niet meer blijven,
ook zegt de klok het uur aan,
steeds indringender, het trieste uur
van de voorgoed voorbijgegane dingen.
In de verte ligt het land mijner
geboorte
te blakeren in de zon
en riekt naar hout,
een groot wijd land
met donkere rivieren,
maar de mensen, levend
op open plekken tussen de bossen,
wonen er te dicht op elkander
en dekken elkaar horizonnen af.
Ik zal er nog wel komen
en ook weer weggaan, mij
losscheurend van de houtgeur, de regengeluiden,
de onnaspeurlijke banen over de
rivieren,
het stille beroep der armoede,
de doodwaartszuigende overgave
van buigzame vrouwen uit sluimer
ontwakend in ambergeur
in de late middagkoelte
van zoveel vertrouwdde dingen.
Dan komen weer de lange uren in het
vliegtuig,
eenzame vaarten langs de
wolkenvelden

*Met oudere migranten in gesprek over hun levensverhaal –
Mijn leven in kleur*

eendere en andere tochten
naar de meest verloren werelddelen,
om steeds de verste reizen te besluiten
starend over een laag land,
waar trage, schuldbewuste wolken drijven,
aanzelend zoekt de zon er een pad,
maar schenkt soms dagen van steile
stilte en licht -,
wetend ik had elders toch niet
kunnen blijven,
mijn leven in plichten verliezen
en proberen thuis te zijn
in het huis mijner kinderen.

Rudolf van Lier (1914-1987)

Hoofdthema: **Naar Nederland**

Subthema: 7. Heimwee, remigratie en thuis

Geme fu Sranan

No aksi mi fu san geme
de moro mi;
yu-sref', mi mati, yu no de
dape fu si...
Fu si den switi dyari gro,
kaperki frei,
dape na Paramaribo,
na watrasei...

Fu si den grun grun banabon
na musudei,
fu fir' a tranga tranga son,
gowtu na hei;
Fu smer'den bromki èn fu si
den redi skin.
Fu yere fa den griki
tak' er-tin-tin...

Fu yere lobisingi; fa
p'kin-nengre' e gro;
Fu si den kotomisi p'sa,
p'kin-wenk' e gro...
Fu arki fa den umasma
e fon tonton;
fa mansma tori no man k'ba
te neti kon...

Fu san w'ben libi swit'Sranan
fu kon dyaso,
pe nanga kowru wi de tan
kosokoso?
Pe bakra fe't sa kiri mi,
sa dyoko yu,
so langa wi sa tan fu si
san bakra du?
Tye, fa mi wani lon-go tan
pe konpe de.
Na bakrakondre wi wawan
sa tan geme?
Pe mati de, mi at'sa frei
lek'sabaku.
Fu suku trowstu, fu nyan prei
Sranan fu tru...

** kotomisi's: vrouwen in creoolse klederdracht;*

- * *mata*: houten vijzel;
- * *tomtom*: gerecht van gestampde banaan

Vertaling:

Zuchten om Suriname

Heimwee van een Surinamer, tijdens de oorlog

Vraag niet waarom zozeer gezocht
Mij overmant;
Mijzelf, mijn vriend, kunt ook niets zien
Van ginds, ons land...
Waar in een stille tuin vol groen
De vlinder vlucht,
Daarginds in Paramaribo
Die blauwe lucht...

Die kleur van een bananenboom
In 't ochtenduur,
Die brand van middag-hete-zon,
Een gouden vuur.
De geur der planten, en de blos
Van bloesemhuid.
Te horen, hoe de grietjebie
Verhaaltjes fluit...

Te luist'ren hoe een meisje zingt;
Blijf even staan...
Te zien hoe kotomisi's doen*
Bij 't marktwaarts gaan.
Te horen hoe de mata bonkt*
Voor hun tomtom;
Of hoe een man verhalen doet;
De nacht vliegt om...

Waarom verliet ik ooit mijn land
En kwam hierheen
Waar elk kou en ongemak
Leeft, heel alleen?
Waar strijd van blanken mij ook treft
En jou straks wortt,
Zolang hun oorlog ons nog angst
En leed bezorgt?
Ach, hoe verlang ik weer te zijn
In vriendenkring.
In Holland zitten jij en ik
Als banneling.
Waar makkers zijn, daar trekt mijn hart

*Met oudere migranten in gesprek over hun levensverhaal –
Mijn leven in kleur*

Als d' ooievaar.
Om troost te vinden, blij te zijn,
Daarginds, voorwaar...

Albert Helman (1903-1996)

Hoofdthema: **Naar Nederland**

Subthema: 7. Heimwee, remigratie, thuis

Zou het op deze plaats mogelijk zijn (Turks)

Om zo vervreemd tot jezelf te komen?
Met bloedend hart en met vochtige ogen,
Zo vervreemd tot jezelf te komen?

Anatolië en Syrië heb ik bereisd,
Het hele gebied van Azerbaydjan en de Kaukasus,
Mijn vurige wens werd niet vervuld,
Om zo vervreemd tot jezelf te komen.

Laten Allah's dienaren niet vervreemden,
Laat het vuur van de scheiding ons niet verteren,
Mijn leraar, laat iedereen weggaan,
Om zo vervreemd tot jezelf te komen.

Mijn tong vertelt mijn oog weent,
Mijn binnenste brandt voor hen die zijn vervreemd,
Alsof ik als een ster aan de hemel sta
Om zo, vervreemd tot mezelf te komen

Hoelang zal ik nog branden met deze smart?
Op een dag zal ik sterven als mijn uur is gekomen;
alsof, pas wanneer ik in mijn graf zal liggen,
ik zo vervreemd tot mezelf zal komen.

Er is een vreemdeling gestorven zeggen ze,
Na drie dagen horen ze ervan,
En wassen hem met koud water
Om zo vervreemd tot jezelf te komen.

O Emres Yunus, jij miserabele,
Voor jouw smart is er geen oplossing,
Al trek je van stad tot stad
Om zo vervreemd tot jezelf te komen.

Yunus Emre

In het Turks:

ACEP ŞU YERDE VAR M'OLA?

Acep şu yerde var m'ola?
Şöyle garip bencileyin.
Bağrı başlı, gözü yaşlı,
Şöyle garip bencileyin.

Gezdim Rum ile Şam'ı,
Yukarı illeri kamu.
Çok istedim bulamadım,
Şöyle garip bencileyin.

Kimseler garip olmasın,
Hasret oduna yanmasın.
Hocam kimseler duymasın,
Şöyle garip bencileyin.

Söyler dilim, ağlar gözüm,
Gariplere göynür özüm.
Meğer ki gökte yıldızım,
Şöyle garip bencileyin.

Nice bu dert ile yanam,
Ecel ere bir gün ölem.
Meğer ki sinimde bulam,
Şöyle garip bencileyin.

Bir garip ölmüş diyeler,
Üç günden sonra duyalar,
Soğuk su ile yuyalar,
Şöyle garip bencileyin.

Hey Emre'm, Yunus biçare,
Bulunmaz derdine çare.
Var imdi gez şardan şara,
Şöyle garip bencileyin.

Hoofdthema: **Naar Nederland**

Subthema: 10. De volgende generaties

Gedicht van een vader (vertaald uit het Arabisch)

Aan diegenen aan wie ik mijn leven heb gegeven,
Mijn zoon, mijn dochter
Op een dag zal je zien dat ik al oud ben en
niet logisch in mijn spraak en daad.
Dan verzoek ik jou wat tijd aan mij te geven,
En wat geduld aan mij te schenken,
Zodat je mij kunt begrijpen.

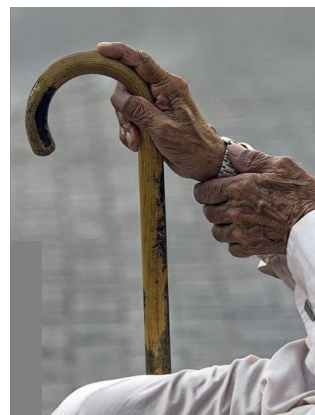
Als mijn handen trillen
Als het eten op mijn borst valt,
Als ik mijn kleren niet zelf meer aan kan doen,
Denk dan aan de voorbije jaren
toen ik jou leerde wat ik nu niet kan.
Als ik mijn woorden steeds herhaal,
en veel over mijn leven vertel,
Word dan niet boos,
Want hoe vaak heb ik voor jou verhalen en bewegingen herhaald
omdat ze jou blij maakten.

Als ik niet meer knap ben en mijn geur niet meer lekker ruikt,
Irriteer je dan niet aan mij,
Denk dan aan hoe vaak ik geprobeerd heb jou knap te maken.
Ik heb jou geleerd
hoe je beleefd moet zijn,
en hoe je tegen het leven kunt strijden

Hoe kan het dan dat jij mij vandaag leert wat mag, en wat niet mag?
Irriteer je niet aan mijn zwakke verstand
en mijn langzame woorden,
want mijn geluk tegenwoordig is op de momenten dat ik met jou ben.
Help me alleen met wat ik van jou vraag
omdat ik zelf nog steeds weet wat ik wil.
Genade voor mijn ouderdom.

Geef me je hand, want
morgen zal je zelf op zoek gaan naar iemand die jou
een hand wil geven.
Ik wacht op mijn sterven,
Blijf bij mij
Vergeef me
Bedeck me, bedek mijn intieme plekken.

Ik was bij jou toen jij geboren werd,
Wees bij mij als ik aan het sterven ben.

*Met oudere migranten in gesprek over hun levensverhaal –
Mijn leven in kleur*

Jouw lach en glimlach, maken me nog steeds blij
Laat me jou genegenheid niet missen
Allah beschermt jullie na mij.

Jullie lieve vader

Hoofdthema: **Het leven van alledag**

Subthema: 1. Eten en drinken toen

Duck soup of wouw wouw

On-hing – Zo heette d' oude kok
Van China afgekomen,
Hij kookte heerlijke soep,
Je moest zijn pot zien stomen.
Je kocht voor dertig cent –
't Is al een tijd geleden,
't Geen ik verhalen zal,
gebeurt wis niet op heden.
Je kocht dan naar ik zei,
Voor dertig centen toen
En kreeg vol een bord
Met rijstsoep en 'oen hoen'.
Dit laatste was de sla
Vermengd met vlees en vet;

Ook werd 'n schaal met saus
Of tjauw tjauw 'r bij gezet.
Zelfs niet in 't hemelrijk,
Noch op 'n koninklijk dis,
Verzekerde On-hing, vond men gelijk 'n maal
Of iets wat beter is.
Men smulde smaak'lijk van.
Ja, 't was alom bekend:
Duck soup – bij oom On-Hing –
Ze kostte dertig cent.

De dag gaat vlug en vrolijk om,
D' avond volgt op 'd ander,
En 't zwierend jong geslacht kwam daar
Geregeld bij malkander.

Soms zelfs tot twaalf uur bij nacht
Werd nog aan 't soepstation
Van Oom bezoek gebracht.

Eens vroeg toch Jan: 'Wat soep kan 't zijn,
Zie eens dit vlees, 't is wat behaard,
Een vleugel is 't niet, 't heeft meer iets van een staart;
On-hing! – zeg luister even hier,
Je soep smaakt wel –
Wat vlees is 't toch?
'Ach – zegt On-hing – je kletst – 't is Dog!
'Wat is dat – Dok?
Is dat 'n beest met vlerken, dat op twee poten
Gaat 'n keer?

*Met oudere migranten in gesprek over hun levensverhaal –
Mijn leven in kleur*

‘Neen’ – zegt On-Hing – ‘’t Heeft TWEE nog meer –
You don’t know Dog?!
Het beest dat zegt: Wouw-Wouw!’

G.G.T. Rustwijk (1862-1914)

Hoofdthema: **Wonen en werken**

Subthema: 3. Gastvrijheid

Rahmelweg

mijn moeder sprak
we moeten nog naar de rahmelweg
zelf wist ik niet wie daar weer woonde
het was een ritueel
zij nam mij steeds mee
naar familie
met de voorspelling:
je weet maar nooit,
wanneer je weer terug komt
we gingen naar de stad
pakten een pl-bus
de chauffeur werd bood
er was geen kleingeld
de winkels waren dicht, we hadden
geen snoepgoed voor de kinderen
fel en wit was de weg
langzaam liep zij
zwaar door de hitte
en herkende eindelijk
achter de bomen een ongeverfd huis
op het erf slingerden kokosbasten
honden renden ons blaffend tegemoet
de schoondochter kwam naar buiten
ze sprak opgewekt:
mijn schoonmoeder is naar de markt,
ze komt zo terug
zelf bracht ze twee stoelen
en we zaten onder de manjaboom
met forse slagen kapte ze kokosnoten open
en ving het water op in een glas
voorzichtig proefde ik,
ze had al gevraagd naar holland
stereotiep gevraagd en geantwoord
intuïtief vermeed zij de vraag:
wanneer ga je trouwen?

Chitra Gajadin

Hoofdthema: **Het leven van alledag**

Subthema: 9. Muziek, dans en volksverhalen

boda

son
mi son
mi eigi-eigi son,
yu fes' e puru soso mamanten.
san yongu moro mamanten?
san krakti moro mamanten?

son
mi son
mi eigi-eigi son,
kanti yu wagi na Sranan mofo-doro.
mamanten mu fesa na foto,
mu wowoyo na watra,
mu bogo-bogo na busi.

son
mi son
mi eigi-eigi son,
wi na prapi,
krabasi, ten-ten.
furu wi
nanga mamanten.

Trefossa
[uit Trotji, 1957]

Vertaling:

feest

zon
mijn zon
mijn eigen-eigen zon,
je gezicht schenkt enkel morgen uit.
wat is jonger dan de morgen?
wat is krachtiger dan de morgen?

zon
mijn zon
mijn eigen-eigen zon,
kantel je wagen op Suriname's erf.
morgen moet feesten in de stad,
moet krioelen op het water,
moet overvloedig zijn in het bos.

*Met oudere migranten in gesprek over hun levensverhaal –
Mijn leven in kleur*

zon
mijn zon
mijn eigen-eigen zon,
wij zijn kruiken,
kalebassen, blikjes.
vul ons
met morgen

Hoofdthema: **Ouder worden**

Subthema: 3. Respect voor ouderen

Membee

membee taki yu na sama
di gadu meke eke ala
taa sama
tyaa y' seefi fu sama
tan fu sama

membee, pakisey taki
y' mu de sama
na mombii y' seefi
fu denki go a fesi
fu meke y' komoto
a ini a dunguu uku
fu feegete

membee, ga feegete
a sitaafu di ben koti
fu puu yu a ini sitaafu

ma
membee den bifo-ankama
di siibi, fu weki
a ini yu

Vertaling:

Denk erom
dat je mens bent
zoals alle andere mensen.
Gedraag je daarom als zodanig,
want je bent niet minderwaardig.
Onthoud jezelf niet
het vooruitstrevend denken,
opdat je geraakt uit de hoek
van de vergetelheid,
Herinner je je voorouder
die slapen,
Om wakker te worden in jou

Louise Wondel, uit: Leleku fu mekunu (135 jaar afschaffing slavernij, 1998)

Hoofdthema: **Ouder worden**

Subthema: 4. Terugkijken op het leven

Herinnering

Kon ik dit moment vasthouden
als sierkleur vlechten
in het tapijt
van mijn bestaan
beitelen
als ornament
in mijn geheugen
straks is het voorbij
verdamp
vervlogen
geglijpt door de vingers
van de tijd
speurend naar geluk
omhelst ieder voor zichzelf
één voorbij moment
tot een volgend gebeuren
die herinnering
in felheid overtreft
beleving wordt herinnering
herinnering wordt fragment
fragment vervaagt
niets is veranderd
niets verandert
de cyclus loopt zijn baan

Orlando Emanuels (1927)

Hoofdthema: **Ouder worden**

Subthema: 5. Levenskracht en hoop

Aukaners

Kumanti

Okentiye beeku nsaanugete
Ofeimaba, da tande mi safo
Gidibodidi ngaadi okokolo
kai a busu
Da a toon asafo
Ma akwaadyaki kosongodidi
bilongo pe a be lelenten
Na a pe ananten

Kumanti:

uitgesproken in 1975

door de toen 85-jarige kabiten

Kofi van Mainsi en

op de band opgenomen door

André R.M. Pakosie

Eens was ik een sterke man
Die met beide benen op de grond stond
Maar de tijd staat niet stil
en het lichaam wordt steeds zwakker
Wat ik nu ben is een oude man
Maar een die over zijn kennis
en zijn geestelijke kracht
Nog steeds beschikt

Fragment uit de Kumanti,

Aukaanse religieuze geheimtaal.

Vertaling: André R.M. Pakosie

Hoofdthema: **Ouder worden**

Subthema: 1. Dood en hiernamaals

bro

no pori mi prakseri noyaso,
no kari mi fu luku no wan pe,
tide mi ati trusu mi fu go
te na wan tiri krika farawe.

no tak' na lon mi wani lon gowe
fu di mi frede strei èn krei nomo,
ma kondre b'bari lontu mi so te,
san mi mu du, mi ati wani bro.

na krika-sei dren kondre mi sa si,
pe alasani moro swit' lek dya
èn skreki-tori no sa trobi mi.

te m'drai kon baka sonten mi sa tron
wan p'kinso moro betre libisma,
di sabi lafu, sabi tek' fonfon.

Trefossa

[uit Trotyi, 1957]

Vertaling:

rust

verstoor mijn denken niet op dit moment
en roep mij niet om waar dan ook te kijken
vandaag drijft mijn hart mij te gaan
tot aan een stille kreek, ver weg.

zeg niet dat ik alleen maar weg wil lopen
omdat ik bang zou zijn voor strijd en pijn

maar het rumoer van mensen dringt zo om mij heen,
wat moet ik doen? mijn bloed wil ademen

daar, aan de kreek, zal ik een droomland zien
waar alles zoeter is dan hier
en schrikverhalen mij niet verontrusten.

als ik teruggekeerd ben, zal ik misschien
een beetje beter mens geworden zijn
die weet te lachen, slaag weet te verdragen